

Sygn. akt V CSK 224/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku A. P. , J. P. , W. Z.

i Z. M.

przy uczestnictwie B. C., M. C., A. Z., E. Z., R. C., G. L., H. K., W. Z., J. Z., E. J.,
Zakładu Handlowo - Usługowego "P." Spółki Jawnej z siedzibą w Z., Skarbu
Państwa-Starosty K., P. Z. i Gminy P.

o stwierdzenie nabycia prawa własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni A. P. od postanowienia Sądu
Okręgowego w C.

z dnia 14 listopada 2013 r., sygn. akt VI Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od wnioskodawczyni A. P. na rzecz uczestników: B. C. ,
M. C. i Zakładu Handlowo - Usługowego "P." Spółki Jawnej z
siedzibą w Z. kwotę 600 (sześćset) zł oraz na rzecz Skarbu
Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 900 (
dziewięćset) zł - tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na drugiej z wymienionych przesłanek (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), powołując się na potrzebę wykładni art. 172 § 1 w zw. z art. 176 § 1 k.c., art. XLII przep. wpr. k.c. oraz art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 1990 o zmianie ustawy – Kodeks cywilny.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów zachodzi wtedy, gdy określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, a dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, z dnia 24 kwietnia 2014, II CSK 600/13 oraz z dnia 10 października 2013 r., II UK 235/13 - nie publ.). Wywód skarżącej nie spełnia tej ostatniej przesłanki. Kwestia możliwości doliczenia pewnych okresów do biegu zasiedzenia pozostaje bowiem irrelevantna w sytuacji, w której ustalono, że rodzice wnioskodawczyni w ogóle weszli w posiadanie nieruchomości.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).